

Ultima seară în parcare

Rolea Nicolae

Ultima seară în parcare

Motto:

Plâng stelele când scriu de tine,

De râuri, ce să mai vorbesc...

Doar cucul știe și pădurea

Cum plâng de tine și jelesc!

Era o seară cum alta n-o să mai fie.

Trimitea neîntâlnit parfum de stea

De sus, lumina albă, vie,

În două inimi: a mea și-a ta!

Ne-am făcut sandvișuri două, cu stele,

Prinse în foi de iubire de aur,

Într-o parcare tristă, lacrimi mărgele

Împleteam în cununa cu laur.

Mirosea a despărțire, iar plânsul

De-a valma storcea lacrimi șuvoi;

Ce munte de gheață! iar într-însul,

Sub lespezi greoaie, plecam amândoi.

În pungă parfumul țipa a revoltă;

Noi croșetam tristeții manta

Lacrimi două pe față, din boltă,

Și una pe spate, luam de la dumneata!

Lacrima mea se cununa în parcare

Cu la fel de învinsă lacrima ta.

Nu mâncam, se răcise în plâns și visare

Căldura din sandvișul stea!

Zdrobită era inima și dorul sfârtecat.

Lângă noi a venit atras de miros

Cățelul străzii. Un sandviș i-am dat

A luat bucățica și-a fugit bucuros!

Noi, iubirea am pierdut-o în parcare.

De atunci rătăcim în oceanul vânjos;

Eu, mâine, m-aș duce să dau de mâncare,

De-ai vrea, acelui cățel norocos!

21.11.2010